

דף לב.

עין משפט ב.

חו"מ סימן תכ סעיף לו'

לו. לה. המביאש את השוטה פטור ט, אבל את החרש או הגר או עבד או קטן שמלילמים אותו ונכלם חייב, ומ"מ אין דומה המביאש את הקטן לחייב גדול, ולא המביאש עבד לחייב בין חורין ולא המביאש חרש לחייב פקח.

דף לב:

עין משפט א.

חו"מ סימן תכ סעיף ב

ב. ב. הכהו מכח שאין בה שוה פרוטה לוקה כיון שאין בה חיוב ממון י, ואפי' הכה עבד כנעני לוקה י שהרי חייב במצבות.

עין משפט ב.

חו"מ סימן תכד סעיף ב

ב. ב. החובל בחבירו בשבת פטור מתשולמין אף י הוא שוגג ל כיון שיש

ט. מבריתא שם, דאיינו בר בושת הוא משא"כ חרש וגר ועבד דחיבים עליהם משום דברני מצוות הם. סמ"ע ס"ק מ"ה.

וקצת צ"ב הרי גם חרש שאין שומע ואיינו מדובר פטור מצוות כשוטה וצ"ע. וצ"ל דהשיטה לא מרギש כלל בבושת לא כן חרש שאינו מדובר ושומע.

י. מכתובות ליה ע"א, אבל אם יש בה ממון נוthen ממון ואין לויקה אף י התרו בו ולמדין מהכתב "אשר עשה כן יעשה לו" וכן ינתן בו" למה לי, אלא דבר שיש בו נתינה ממון ומלוקה בבת אחת פשיטא שלא מענישים אותו בשינויים דעתיב כדי רשותו, רשעה אחת אתה מהייבו ולא ב' רשויות, ועיין בירוש ס"י תכ"ז. סמ"ע ס"ק ה'.

כ. מבב"ק פ"ח ע"א דעבד אחיו הוא במצבות, והוא כאשה והדין מבואר במצבות ט' ולאו דוקא עבד כנעני של חבירו אלא אף י עבד כנעני שלו אסור להכותו, ואם הכהו לויקה אם אין בהכהה שוה פרוטה.

ל. ע"כ אף' בשוגג פטור מתשולמין וاع"ג דמקלקל הוא בשבת ופטור מ"מ הויאל ועשה נחת רוח ליצרו בשעה שחבל בחבירו משום כך חייב מיתה על חבלה זו אם היה חובלו בziej ומטעם זה חייב אף שאינו עושה להנאתו. סמ"ע ס"ק ב'.

את הספרים של הרב מ. אלחרד שLIGHT"א אב"ד בירושלים מעותרים בהסכמהיהם של גdots ישראלי,
ניתן להציג בהוצאת "כתרים" בטלפון 0584150477 או 02-5712225

בזה מיתה ב"ד, אבל החובל בחבירו ביום הכיפורים אףי' במאיד חיב לשלם מ.

מ. דיש בזה רק חיוב כרת, ואע"ג דיש בזה מליקות שעושה מלאכה ביום הכיפורים בהתרו עליה, מ"מ לגבי חבלה גילתת תורה דעתן ממון ולא ילקה שנתינה כתיב ביה, מכתובות ל"ז ע"א. סמ"ע ס"ק ג'.